

Pap Ferenc: Templom mint teológia

I. Tézisek a nyilvános disputára

1. A Templom és a templomkörzet részletes leírása (Ez 40-42) konstitutív, elválaszthatatlan része az ezékieli látomás teológiai koncepciójának, amely a szent hely (toposz) realitásán és valóságosságának tényén nyugszik, ill. abból indul ki. Az Ez 40-48 értelmezésének alapmotívuma az, hogy a Templom maga teológia.
2. Az Ez 40-48 nem utópia, ezért Izráel újjászületésének ezékieli koncepciója sem utópisztikus, hanem a próféta és a prófétatanítványok papi teológiai gyökerű és templom-, ill. kultuszközpontú újrendezési terve.
3. Az ezékieli újrendezés a megkülönböztetés, elválasztás és kiegyenlítés teológiai princípiumán és isteni mandátumán nyugszik, a jövő Izráelének intézményei és csoportjai Templomhoz való viszonyulásukban értelmezendők.
4. A szent és profán, a tiszta és tisztátalan a bibliai világértelmezés papi gondolkodás és teológia által profilírozott alapkategóriái (vö. Ez 44,23).
5. A megtisztított kultusz tökéletes megvalósulása az eszkatológikus idő beállítását jelenti az ezékieli világértelmezés szerint.
6. Az Ez 40-48 koncepciója és váradalma szerint a jövőbeni egyesített Izráel dávidi messiás és főpap nélküli, kollektív papi törvénykezés és irányítás alatt álló, hierokratikus ország lesz, ami a prófétai iskola korrektúrájaként fogandó fel a próféta korábbi váradalmaival szemben. Így lesz Izráel szent nép és papok birodalma (vö. 2Móz 19,6).
7. Az Ez 40-48 nem a második Templom vagy egy még későbbi kor kultuszi-prófétai kritikája, ill. programja, hanem a fogság korában önértelmezését kereső Izráel egyik tanúja. A fogság az ezékieli gondolkodás számára nem csupán vég, hanem új kezdet is, a kontinuitást Isten Dicsősége (Ez 1; 8-11; 43) jelenti.